

ชื่อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างร่องรอยแผลไหม้กับการปรับตัวของผู้ป่วย แผลไหม้
ผู้วิจัย	ขจี สีสลับ
ปริญญา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	สมพันธ์ หิณูชีระนันท์ , M.S. มยุรี แก้วจันทร์ , วท.ม. (พยาบาล). บงกช เก่งเขตกิจ , ค.ม. (สถิติการศึกษา)
วันที่สำเร็จการศึกษา	16 กรกฎาคม พ.ศ. 2540

บทคัดย่อ

ความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ในปัจจุบันสามารถช่วยให้ผู้ป่วยแผลไหม้มีโอกาสรอดชีวิตมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การรักษาผิวหนังหรืออวัยวะที่สูญเสียไปเนื่องจากแผลไหม้ให้กลับมีลักษณะและการทำหน้าที่เหมือนเดิมยังเป็นเรื่องยากในการแก้ไข สภาพร่างกายที่ผิดไปจากปกติก่อให้เกิดปัญหากับผู้ป่วยทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม และเนื่องด้วยเป้าหมายสำคัญของการพยาบาลคือการช่วยเหลือให้ผู้ป่วยปรับตัวใช้ชีวิตได้อย่างปกติตามสภาพแวดล้อมของตน ผู้วิจัยจึงได้สนใจในการศึกษาถึงข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้คนมีการปรับตัวและการปรับตัวของผู้ป่วยแผลไหม้ เพื่อที่จะได้นำความรู้ในเรื่องดังกล่าวไปใช้ร่วมกับความรู้อื่นๆ ในการวางแผนให้การพยาบาลเพื่อสนับสนุนให้ผู้ป่วยปรับตัวได้เหมาะสมตามสิ่งแวดล้อมของตนต่อไป การศึกษานี้ได้นำทฤษฎีการปรับตัวของรอยมาเป็นกรอบแนวคิด กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยแผลไหม้ในระยะฟื้นฟูสภาพทั้งที่ยังอยู่ในโรงพยาบาลและมาติดตามผลการรักษาที่ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลตำรวจ วชิรพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และโรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2540 จำนวน 53 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบบันทึกร่องรอยแผลไหม้ และแบบสอบถามการปรับตัว วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลการปรับตัว หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนร่องรอยแผลไหม้และคะแนนการปรับตัว และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลและการปรับตัว ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1. การปรับตัวของผู้ป่วยแผลไหม้ทั้งรายด้านและโดยรวมอยู่ในระดับดี

2. ร่องรอยแผลไหม้มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวของผู้ป่วยแผลไหม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -0.349$)

3. เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่เจ็บป่วย มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของผู้ป่วยแผลไหม้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะคือ พยาบาลควรอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงกระบวนการหายของแผลเพื่อการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องและเพื่อการปรับตัวยอมรับภาพลักษณ์ที่เปลี่ยนไป พยาบาลควรเป็นสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างผู้ป่วยกับครอบครัวเพื่อให้ผู้ป่วยลดความรู้สึกละอายใจเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว และประสานงานกับเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ในกรณี que ผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ ควรวางแผนให้การพยาบาลเพื่อป้องกันความผิดปกติของร่างกายที่อาจเกิดมากขึ้นภายหลังการหายของแผล โดยเริ่มตั้งแต่ระยะแรกที่รับผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาลจนกระทั่งผู้ป่วยกลับบ้านและมาติดตามผลการรักษา ในระยะที่ผู้ป่วยมาติดตามผลการรักษาควรจัดในสถานที่ที่พยาบาลในหอผู้ป่วยแผลไหม้สามารถติดตามประเมินผลการพยาบาลและให้การพยาบาลได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นสถานที่เฉพาะที่กลุ่มผู้ป่วยแผลไหม้สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและนำช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้

ในด้านการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาถึงกระบวนการปรับตัวและปัจจัยส่งเสริมหรือขัดขวางการปรับตัวของผู้ป่วยแผลไหม้ ตลอดจนควรมีการประเมินร่องรอยแผลไหม้ของผู้ป่วยตาม que ผู้ป่วยรับรู้ ส่วนด้านการศึกษา ควรจัดการเรียนการสอนและสนับสนุนให้นักศึกษานำทฤษฎีการพยาบาลของรอยไปใช้เป็นแนวทางในการพยาบาลผู้ป่วยแผลไหม้และผู้ป่วยอื่นๆต่อไป